Lucija Matič

IGLEK RASTE

Iglek je bio mlad i opet veseo zmajić. Riješio je svoju nedaću zbog koje se nije mogao igrati s prijateljima. S novom korom koja je sad prekrivala njegovu oštru iglu na repu njegovi prijatelji ostali su sigurni dok bi se igrali skupa. U zmajskoj školi je zajedno s prijateljima učio vrlo zanimljive stvari.

Volio je istraživati,

volio je ići u školu,

a najviše je volio igrati se s prijateljima.

No, nije prošlo mnogo vremena kad je Iglek primijetio da ima novu nedaću. Iglek je naime brzo rastao.

I to bi trebala biti nedaća?, čudite se.

Istina, to ne bi smjela biti nedaća. Obično smo radosni kada smo zdravi, veseli i kada rastemo te se lijepo razvijamo.

Zašto je to onda kod Igleka bila nedaća?

Tako je, djeco, zato što je uz Igleka ujedno rastao i njegov šiljak na repu. Postajao je veći i veći, a njegov vrh oštriji i oštriji. Štit od kore je popuštao i više nije mogao štititi njegove prijatelje od oštrice. Iglek je zbog toga trebao naći novo rješenje ili bi opet ostao bez igre s prijateljima.

Sjećate se, djeco, da su se na početku prijatelji bojali igrati se s Iglekom jer bi ih ogrebao njegov šiljak. Tek dok je Iglek našao štit za šiljak, opet su se mogli igrati bez straha.

Iglek je mnogo razmišljao što mu je činiti. Šuma u blizini njihove špilje nije imala takvo drveće čija bi kora bila prikladna za štit.

I zato je Iglek opet morao poći na put.

Ovaj je put objasnio tati i mami svoju nedaću te je jednog jutra pošao tražiti novu koru.

Dugo je hodao i konačno dospio do špilje kume Kornjače. Pozdravio ju je i objasnio zašto je ovaj put došao kod nje.

„Baš si došao u pravo vrijeme, Iglek. Upravo se spremam u šumu tražiti gljive i bilje", rekla je Kornjača. Na oklop je stavila korpu i pošli su zajedno na put. Dok su hodali putem, Iglek bi pričao što ih je naučio učitelj. Kornjača bi kimala glavom i uz to bi još nešto novo nadodala. Tako je Iglek naučio još nešto novo, a uz to se i zabavljao. Njegova kuma Kornjača je bila najpametnija životinja na daleko i puno se moglo naučiti od nje ako si pokazao znatiželju.

Dok su tako hodali i pričali, došli su do prekrasnog drveta. Iglek je stao i zadivljeno upitao: „Kumo, što je to? Koje je to drvo da tako lijepo blista?"

Kuma mu je počela objašnjavati o drvetu i o njegovom značaju, ali Iglek je bio suviše zadivljen da bi pažljivo slušao što mu kuma govori. Razmišljao je samo o tome kako bi htio imati tu prekrasnu koru za svoj štit na repu.

Dok je pretraživao drvo, spazio je da se kora na jednom mjestu odvaja od debla. Pokušao ju je strgati s njega, ali nije išlo. Vukao je i vukao, ali kora nije popustila. Napola odvojena kora ipak se nije mogla samo tako otrgnuti do kraja što god je pokušavao. Grizao je i vukao, grebao nabrušenim kandžama. Ali ništa.

Kuma Kornjača pratila je njegov trud i čekala. Znala je da mu ne može pomoći jer nijedna životinja nema ništa oštrije od zmajskog zuba ili kandža. Znači, ako Iglek neće moći uspjeti sam, njegov trud bit će uzaludan.

Znate, djeco, zmajevi nisu upotrebljavali sjekire i pile, a ni drugo oruđe kojim bi s lakoćom skinuli koru. I ne samo to. S lakoćom bi posjekli cijelo drvo, cijelu šumu.

Iglek je postajao umoran i polako je gubio volju. Već je mislio odustati i početi tražiti novo drvo kad ga je Kornjača upitala: „Iglek, što je najoštrije kod tebe?"

„Hm, nabrušene kandže i oštri zubi. To je najoštrije na svakome zmaju", rekao je Iglek.

„Da, na svakom zmaju. Istina, ti si isti kao i svi zmajevi, je li tako Iglek? Hm…", zamislila se Kornjača.

No, ne bih baš mogao to reći, mislio je Iglek. Zbog te šašave stvari na repu sad se brinem, umjesto da se igram sa svojim prijateljima. Kad je barem ne bi bilo... Da barem nije tako oštra da odreže sve čega se takne. Vidi je, i kroz štit već viri.

Šašava igla...

Što mislite, djeco, je li Iglek imao što oštrije od kandža i zubi?

Tako je.

Imao je oštar šiljak na repu.

Ali na žalost nije se ni sjetio da si njime pomogne.

Kornjača mu je pažljivo pokušavala namignuti na šiljak, ali Iglek je na njega gledao kao na neugodnu smetnju. Na šašavu stvar zbog koje se ne može normalno igrati s prijateljima.

Tako bi opet kriomice ugrizao u samu špicu na šiljku, a potom se namrgodio od boli. Ne samo da je nije mogao odgristi, nego se još i porezao na jezik dok je to pokušavao...

Kad barem ne bi bila tako oštra ta blesava igla...

Oštra?

A što ako…?

„Huma, a hto aho je igha ohtija oh kanga i hubi", teško je govorio, jer ga je bolio jezik. „Pokuhat hu…"

Brzo je stao odvijati svoj šiljak.

Kad ga je oslobodio od trava i kore, okrenuo se i pokušao je približiti se bliještećem drvetu te njime zarezati između kore i drveta.

Ali to nije bilo tako lako. Morao je biti okrenut leđima prema drvetu da bi dosegnuo koru. Tako nije dobro vidio što radi jer nije imao oči na leđima. Okretao bi glavu kako bi bolje vidio, a Kornjača bi mu davala savjete sa strane. Polako su dolazili sve bliže i bliže i uspjeli su napraviti prvi rez. „Uspjelo je", rekla je Kornjača.

Iglek je poskočio od veselja. Nije više ništa govorio jer ga je boljelo i jer ga se ionako ništa nije razumjelo i zato se radije opet primio posla.

Kornjača i Iglek su se trudili i ustrajali. Polako su napredovali jer je rad bio precizan i težak. Ali malo-pomalo kora se napokon odvojila od drveta.

Kornjača je brižno namazala drvo ljekovitim biljem tamo gdje ga je Iglek oštetio i onda je zajedno s Iglekom promatrala odrezani komad kore.

Bio je lijep, velik i sjajio se.

To je bilo nešto najljepše što su ikad vidjeli, pored sjajnog kamenja i zvijezda padalica.

Iglek je malo začuđeno pogledavao svoj šiljak i pomislio je kako možda ipak nije tako slaba i kako bi ga možda mogao korisno upotrijebiti i u drugim prilikama. Ako je naime oštriji od zuba i kandži i ako ga nema nitko drugi osim njega, onda je možda ipak vrjedniji nego što je mislio. Iako ima toliko problema s njim.

O tome bi trebalo još razmisliti, odlučio je.

Brzo je počeo pričvršćivati novu koru na rep. Ali to nije bilo tako lako kao prvi put jer je ta kora bila puno tvrđa od prijašnje, a i nije tako lijepo prionula uz rep.

Kuma Kornjača predložila je Igleku neka najprije namoči koru u vodi, da je tako malo omekša.

Iglek je napravio tako. Namočio je koru u obližnjoj lokvi, a onda je s Kornjačom pojeo užinu jer su dosta ogladnjeli.

Nabrali su gljive i biljke za Kornjaču, a potom su se ponovo latili namještanja kore na rep. Ovaj put je išlo lakše. Kora je omekšala i ljepše je prionula uz rep.

Kornjača je predložila Igleku da iglu ne zabode previše u koru, kako bi je kasnije lakše prilagodio kad opet naraste.

Iglek je napravio kako mu je savjetovala kuma i nakon nekoliko pokušaja, najzad mu je uspjelo.

Ništa, mislio je. *Do doma će nekako ići.*

A onda ću opet zamoliti tatu da mi pomogne i sve skupa bolje pričvrsti travama.

Iglek je spazio kako je već kasno i odlučio da bi trebao krenuti kući. Zahvalio je kumi Kornjači za pomoć. Pomogao joj je odnijeti gljive i bilje do njezinog doma.

Pomislio je kako je sretan što su mu roditelji baš nju izabrali za kumu. Već mu je puno puta pomogla svojim mudrima savjetima.

Oprostio se od nje
i cijelim putem
razmišljao je kako je
njegova igla oštrija
od zubi i kandža.
Odlučio je da neće
nikome ništa pričati
o tome da ne bi
netko pomislio da se
hoće praviti važan ili
ih zastrašivati…

Neka samo ja znam
za to dok ne dođe
pravo vrijeme da
saznaju i drugi…,
pomislio je i
požurio kući.

Zbirka slikovnica Iglek

1. knjiga; Iglek - Kako je sve počelo
2. knjiga; Iglek - U školi
3. knjiga; Iglek raste

KOLOFON
Zbirka: Iglek
Naslov 3. dijela: Iglek raste
Autorica: Lucija Matič
Fotografije: Pixabay, Uroš Fink
Lektorica: Isidora Vujošević
Izdanje: elektroničko izdanje
Fotoknjiga je izrađena Moj Cewe fotosvet programom, s dozvolom javnog objavljivanja.
Pristup: https://drive.google.com/file/d/1rxR0ssaPHjDVML9QGdV8BuRteh5D9Zia/view?usp=sharing
Mjesto: Zapotok, Slovenija
Naklada: vlastita naklada
Godina izdanja: 2021.
Slobodan pristup, sva prava pridržana. Nositelj autorskih prava: Lucija Matič
Identifikatori NSK: ID 001096947
Maloprodajna cijena publikacije: 0 HRK

S KLIKOM NA PRAZAN OKVIR MOŽETE UNIJET SVOJ SADRŽAJ I POHRANIT SVOJE IDEJE.

S KLIKOM NA LETEĆEG DINOSAURA MOŽETE TE IDEJE I JAVNO OBJAVIT.

ZBIRKA SLIKOVNICA IGLEK

U trećem dijelu iz zbirke Iglek mora naći novo rješenje za zaštitu svojih prijatelja jer se njegov stari štit već istrošio. Krene k svojoj kumi i zajedno potraže novu koru. Pritom Iglek prvi put pomisli kako njegova igla ipak nije samo velika nevolja koja mu stvara probleme, nego bi mogla imati i posebnu vrijednost - jedinstvenu u njegovom rodu. Ali zasad je to samo prolazna misao koju je potrebno još provjeriti.

CC BY NC SA

Želim ti pravu mjeru ustrajnosti.